

ГЛАС ЦРНОГОРЦА

НЕДЈЕЉНИ ЛИСТ ЗА ПОЛИТИКУ И КЊИЖЕВНОСТ.

БРОЈ 26.

НА ЦЕТИЊУ, У ПОНЕЂЕЉНИК 8. ЈУЛА (20. СРБИЈА) 1876.

ГОДИНА II. (IV.)

ГЛАС ЦРНОГОРЦА* излази један пут недељом. Стaje за ЦРНУ ГОРУ и АУСТРО-УГАРСКУ год. 6; по год. 3; четврт год. 1. 50. к. За СРБИЈУ год. 4; по г. 2. 50.; четврт 1. 75. к. За све друге земље год. 8. по год. 4; четврт год. 2. За остале излази се на ред 5 новачка. Продавати и сао наручнице треба се администрацији, а дописе уредништву на Цетиње.

ХРВАТИ И СРБИ.

Има већ доста времена, како је врло жалостан одношај наступно међу хрватском и српском штампом. Као јавни почетак томе може се узети нагодба Хрватско са Угарском. Српски листови ставили су непоколебљиво уз хрватску, народну странку и садијествовали су ве незнатно и са утвара, да братски хрватски народ дође до својих јаснијих права. Међутим невадно хрватска народна странка у новонако је и понустила од истијех, тек да дође до нагодбе данашње. Српски листови остали су и даље дошљедни начелу, уз које су дошли заједно стајали. Орган хрватске народне странке, може бити за оправдање десина поступка, сједне стране сузбијао је, доста често, неодобравање српских листова онога попуштања, с друге стране ударио је на политику угарских Хрват Срба претстављајући им влада ову своју „уверености“, „разборитости“ и како ли се још све назива.

Из тога се израђале прописке, које су добиле сасе обилашци, жалоснији вид.

К томе придоде неутражи и питање о Босни у са свијем новом облику, јер досад питање то садржавало се у питању о ослобођењу и уједињењу народа српскога. Другачије нијесу ни хрватски листови говорили о Босни, а да ли су другачије мислили, нијеско досад хтели нагађати, јер би такву и њихову братску искреност. Сада пак говори сам „Обзор“ о присједињеном Босне Аустро-Угарској, односно Хрватској, у кади су му српски листови на то своју рекао, он им се ништа вање него чуди, што мисле, да Босна само српска жора бити. Обзору идеју о раширењу Хрватске на развалинама Српства прихватили су и други хрватски листови, па је сада турена и у „Слов. Народ“, јер и Словенци знају у ту будућу Хрватску.

„Обзор“ је врло неразвиљено и уврло дрско писао о овоме предмету. Он се није узтезао порнати природно осећање и несатарно тежње, које постоје између брата и брата и писао је чланке и дописе, како се Срби у Босни необизире на Србију и тежи Аустро-Угарској, у коју се узда, да ће га ослободити, и „Обзор“ већ сада чује звуку „хрватске корачнице у Сарајеву, Балалуца, под Јајцем“. Изражавао је сумњу о снази српскога народа, да ће се моћи ослободити. На и кад би узела Србија Босну, говори „Обзор“, она је неби ни двије године могла одржати.

Ратујући таквијем начином за Босну са српским листовима, „Обзор“ истина још није освојио Босну, али је с великијем успјехом, на велику жалост, постигао то, да данас свуда међу Србија и Хрватина влада раздражљивост и неповјерење и само је још један корак до — отвореног непријатељства.

Ово смо ми, говорећи једном приликом о том предмету, предлажили и наговјестили.

Ми јако сажаљиво то појаве и од свага срца искрено би желјали, да престану, и то не из зебне због Босне, јер у том погледу ми смо сварили спокојни, него зарад британске слоге и евоједничкога напретка. Које у овоме највише приликама јако трпи. Хрватски листови нека слободно вјерују, да им њиховијем изјављана о Босни не дајемо никакве важности, него их суротавно са оз-

биљнијем сажаљењем, јер рабају само треше и врижу међу браћом и могу уродити још жалоснијим пошљедицама, колико за нас, још у много већој мјери за њих.

Што смо дакле ова дугељмучала онет проговорили о овој ствари, то је једино за то, да учинимо корак споразумљему зарад наше слоге и сугласнијех тежња. Нека браћу Хрвате ни како не брза тежња Аустро-Угарске за Босном, и пријатељство Русије с њом. Мога би ствар испастаи другачије него се мисли. Нека размишле, шта су онда постигли својим данашњим држањем.

За то држимо, да би веома нужно било, да се самостални српски и хрватски листови сложе у једном програму како у погледу док њих полова и одношаја, тако и у погледу спољашнијех својих тежња.

Кад би то учинили, ми би постигли слогу, успоставили би братску љубав, ишаи би с изјесношћу будућности на сусрет. У противном случају, на данашњем путу, којо би се, а некај боже, догодити браћи да се сусретну као — непријатељи.

ДОГАЂАЈИ У СВИЈЕТУ.

Српски кнез Милан вренуо је онет на пут и 1. о. м. имао је стајати у Бечу, а одатле одмах поћи у Нишу, да поздравни аустројскога цара, где се случајно и цар немачки били. Говорили се, да овај нови кнежев пут неће имати никаквог политичког значаја, али због тога што и министар спољнијех послова, Маринковић, кнеза прати, мисле неки, да је путу цијел политички. Пред сви долази кнеже, дошло је „Монтасреви“, ордин Андерсон, један чланак о томе путу, у којем највјешћује, да се кнез Милан нека видети потпуно од величила у својој противтурској политици. Што су владари, вели „Монтасреви“, на својим састанцима у Берлину, Бечу и Петрограду закључили, неће они презрнути риди узредног српског питања. Овоме овациозном чланку даје се важност јер је изишао у очи самога доласка кнежега.

Аустројски надвојвода Албрехт одпутовао је 18. пр. м. у Варшаву, где ће дочекаати и поздравити цара рускога. У Варшави је пробио четири дана, па је онда с царем заједно отишао у Петроград, да присуствује великом војничком вјећбању. Тако ће се задржати једно три недеље.

По вјестима из Цариграда тамо је приспело гроф Муравијев, кога је по жељи рускога синода послао цар Александар, да посредује у распри између бугарскога ексарха и грчкога патријарха. Каже се, да му је посредовање увјечично успјехом, повољнијем по обе стране.

Руски листови изјављују, да би могло доћи до сукоба међу Русија и Кина, која неће да потпише уговор трговачки, међу којима се Полин нарочито одликовало сјиним бесједом, наравно да се на сваки могући начин пријечи руска трговина у Кину.

И емир кашгарски изазвао је себи опасност од стране Русије. Дао је заворити једнога рускога трговца. За то се боји руске освете, и сад стоји са десет хиљада војника на граници.

Последње сједнице угарскога сабора постале су врло занимљиве расправом закона о избору. Српски заступници, међу којима се Полин нарочито одликовало сјиним бесједом, наравно да су изазвали раздраженост мађарских слободњаци. Још је значајније, што се том приликом чуло врло крупнијех о савезу Угарске с Аустројом.

Мађар Чанад рекао је у својој бесједи, извешу осталога, да је „нагодба с Аустројом шкољна; боље је, да се Аустроја стоји с Немачком, него да дође у опасност и независност Угарске“. Бабеш је у истом смислу изговорио. „На савез с Аустројом, рече, не може се Угарска много оцарити. Што је Аустроја? Све свијет зна и говори о томе како ће она данас припасти Немачкој“. И ако је предједник скупштине споменуо говорнике због тих рјечи, бечки листови ипак су страшно оторчени на угарски сабор и он га сада обасипају пријекрима и поругама.

У горњој кући енглескога парламента изјавио је гроф Дерба, да ће енглески само онда учествовати у међународном бриселском конгресу, ако се некако распада међународнијех уставова, које се тичу међусобнијех одношаја ратујућих страна, као и ратовања на копну и другијех питања, која су с тимем у вези. У противном случају, да ће заступник енглеске присуствовати сједницама и извјештавати владу, која припрема себи право одлуке. Влада ће у своје време предложити кући дописне кореспонденције. Међународноме конгресу присуствоваће четрдесет и два заступника разнијех влада.

Вјести из Шпаније изјављују, да је у Арагонји дошло до новог боја републиканца с Карлистима, у којем су Карлисти јако потучени. Треба још да се потврди ова вјест. У осталом Забала, врховни заповједник сјеверне војске, на мјесто погинулог јаршала Конхе, живо спрема и уређује своју војску, и добио је и поткрепљења 14 баталона. У последњем боју, Карлисти су врло сурово поступили, убијали су рањенике, сјекали носове и уши, главне национали на које и друга због та недеља чинили, што је страшно потресло и оторчило народ.

— Под насловом „Разни свјетовни“ дописи „Обзор“ један чланчић, из којег се око саопштавамо:

„Од неколико дана виђају се у Загребу занимиви гости — војнички члестинци којим не знамо ни имена, ни доласка, ни правог циља. Тодко се спажа, да разгледају на широко загребању окоцију крај Карловцу и Сиску, и чини се да испишују с војничкога гледишта терен.

„Под јесен пак састави ће се војска у велико око Карловца, да извађа војничке маневре.

„У исто доба долазе гласови из Босне, да се и онде виђа њско живаје кретање и сбијање турске војске.

„На Париграду нека дознаје неки бечки лист, како се је посланик гроф Зичи тузио у повећем дипломатичком друштву, да не може наћи годна летнога стана, па што му генерал Игњатијев понуди један дво свога дворца, а ову понуду да је гроф Зичи прихватио, те сада руски и аустроугарски посланик станују под кровом једнога крова. За Париград нечучени, невољнији призор, то сви људи пришаптају, да би гроф Зичи био ниша и другаче стоји за летовање, но тако је удесно, да узмогне с Игњатијевом дан и ноћ друговати и сновати, пошто је добио налог да у свакој ствари с Игњатијевом на једној стази корача.

„Да су Русија и Аустроја заборавиле на старе кривце и заваде, да желе увијек остати у добру споразумку, показало је у последње дане долазак и пријетак великога кнеза Константина Николајевича. Има ли од тога споразумка заирати кнез Бисмарк, има ли заирати цареградски подшах, хо да одлучно рече? На чет великоку кнезу извађала је војничка гласба разне комаде, међу којима и „гласовиту хрватску корачницу“. Неће ли грошки гласи гласовите хрватске корачнице одјеквати по Бањој луци, по Сарајеву, под Јајцем? —

— Љубљански „Словенски Народ“ доноси у броју 155. чланак „Босна“, из којег расире, коју о којој може српски и хрватски држави. Пошто је разложно, да се Босна сама не може ослободити него да ослободитељ извн мора спознати доћи и тај да може бити само или Србија или Аустро-Угарска, овако завршује свој чланак:

„С нашега словенског гледишта није тешко расудити, који би био к-рисије за наше тежбе: да ли да Босна постане аустро-угарска, т. ј. хрватска или српска? сједињене Срба и Хрвата у једну државу, данас се не може више ни помислити. Та два братака народа имају један прева другогме више антипатије него симпатије. На словенском југу прева давшој конституцији три су народне државе могуће: словено-хрватска, српска и бугарска. Словенски и српски народ географично се негодиче, за то је међу њима немогућа политичка веза. Словенцима мора дакле свакако до тога стајати, да се Хрватска, с којом су непосредно везана, одава. Јака Србија у поред не слаба Хрватска неби ишла у рачун политичких тежња нашега народа. И за то смо ми за сједињене Босне с Хрватском а не са Србијом. А у најзадњу мислије нах је видјети Босну српску него, турску“.

Д О П И С И.

БАР, 26. Јуна. — Са свијем изненадио дође нам валија скларски Амат Расим паша у промљу сриједу и незадржију се оадје оде пут Париграда. Но у исти час дознамо да је забачен и да је добио телеграфског заповјед, да одах иде у Париград. На његово мјесто, како чујемо, долази Ферих паша из Босне.

Сјажешно и ружно нешто догодило се при његовом поласку. Његовог везира арач узео је од некојих трговца 600 наполеона у зајам на име рашина. Одлазећи рече паша, да за то ништа не зна, а везира арач каже „хаша“, на залуду, то се већ осједочило да је истина. Везира арачје заузгаљен, што ће бити незнамо, а најзад и знао. Баће, ко је што добио, нека и држи. Гдје би пашини везира могао бити осуђен. А паша је дијево урдано. Остајало је бар тај спомен код Скларана, а ко би му могао рећи, да је глатко и оштакно, кад је то његов везира арач учинио.

Још да вам јавим и ово што сам дознао. Главни заповједник од све Румелије и Албаније и Македоније бати ће у Манастиру Битољу. Нема више вилаета него Склар — Албанија, Призрен — Стара Србија, Јанина и Солоник —

ПОДЛИСТАК.

СУД ДОБРИХ ЉУДИ.

Из истовог догађаја нашега 1020.

У име свете Троице и на име Христа и Богородице састадомо се данас пред Ђурђевом црквом из земљски судици мегови на број 24. позван од Станка Милутића и комшије му Николе Дангубина, да им судимо око једне жртве главе, што Станко тражаше синовику крв на Никољу; тако речосмо Станку, да све потовко али прало по његовој души, срећи и напетку казује, а Николи да слуша све док Станко узговори, и ево што чуско и нека се зна што пред нама рече:

Станко. Након шест дјевојака — да опростито — Бог ме обесели с једном мушком главом, и кловоти подјевојар љубласко га као земцу од очвиу и неговасмо као руку у гостару, и по божеју дају узгојисмо и до оруђа бијаше зајуда дорастао, а Бог га бјеше украсио стасом и љепотом — кловоти што неће живјети — да га бјеше лика и тузишу а како ли кућа погледа-ти. Прихватно бијаше десетнајесту годвну — на јаде његовој глави, куку синку! — а Никола ми та покоси, те ми некако кућу и угаси крстину савјежу, стару и самораву, Бог му судио! ни крива ни глаткодушна. Богае, господо, свакоме је свој син као цару царев, а уби ми га пред кутла прата, што се до данас ни кривци нису убијали а како ли комшије. Тражиш од приника крв мојега сина, нека ме жртв под старост храна кад негога жив.

Кмет (Најстарви). Да ну, Никола, казуј што уреди те затрив човеку кућу, и растани саморавна оца старца од једника сина? а кад си га и-

Македонија и Тесалија и све да подида под Манастир.

Рад оногодњина изгледа, да ће добар бити. Омам је са свијем добра. На скларском пазару ово су цијене: Жито по 150 до 160; шешир по 110 до 130; јечам по 70 до 80.

ВИШЕГРАД, 22. Јуна. — Неки дан прођоше овог падом у великом синиру четријест Срба и међу њима су два свештеника и сви четријест оковани су у један тешки ланац. Не може се замислити у каквијем су мукама они несретници. Синир ни око града ране отворио, а пут ни ного нагрдно а пратници их грозно бију. Прича ни један путник, да је питао јубоношу, који их је пратио, како су криво дјело учинили ти несретници, а јубоноша му одговорио: нијесу ово катили, него бунџије, којих је доста у Босни, ни је валија одабрао ових 14 и шикле их у прогонство, да раја не диже уши и да се неповоди за овијева, као што су некад шумалијски хајдучи за Карађоком. Чуо сам и од једнога Српца, да су они једни Срби прваг здрави пострадали.

Кога да не забони ова тешка несрећа оне наше браће, па још кад сваки дај глатко и трпико тако грозно гонеће турско. Али да ако да Бог да и томе крај наступи. Трпика смо доста и остали смо живи, па немо и још подносита страљиво, јер се надамо да је близу час нашега избављења, српско слободе и једнства српскога.

КОТОР, 2. Јуна. — Немиа нам смрт угроби из својих међара једног врлог грађанина, ватреног родољуба, доброг мужа и љубитеља православног наше вере, који је не мале жртве одашњој цркви својих неузорних радом и принеском прино.

Никола Радичевић, после дугог свог боловања предаде Богу душу у нећељу 30. Јуна, у 65. година свога живота.

Сповод покојника сједоао је јуче у 10 ура пред подне — Пјевачко друштво „Јединство“ као свом подупирачу, и ревностно члану, одало му је последњу почаст; при спроводу појало „Сјати Боже“, пак и при ошјелу у цркви, жалосним мелодијама одговарало присутним свештениству.

Имеђу многих својих оставштина које краше племенито срце покојниково, и показује колико му на срцу стајаше напредак умни и стварни његових једноверних, у свом завјештању оставио је половину свога имњава одашњој српској фондационој школи и мјестној цркви св. Нико-

као убити, што га не уби јувачки а не срамотно у својој вилији?

Никола (замјашљен, па ће рећи Станку). Хоћеш ли, Станко, да се братски пољубимо и као људи умиримо, а да не казујемо пред овољко образа твоју срамоту а моју погибају? јер немо их заглупити казујући ни оно што се до сад није на накрет земље и свијета није догађало.

Станко. Јасно се је тебе мирити и љубити, кривки кривиче! теби је пунао а мени празно срце. Твоја се кућа не угаси као моја. Ти да и маш три главе, неби ки могло платити једну мојега сина, свог сокола и можа под крилама, али не људи нагнаше да се с тобом жириш, ако ми се и неће.

Никола. А но кад је тако, није куд ками казивати, ни нека нас тасу припоједа и имати ће чега (окрену сав да убаје). Мољна вие, господо! направљају ли се врата од авије и од куће и зашто друго осим да чонек своју нуку и свој образ ноћу чува од злих људи? Кад би који од нас видно да је дупеж ускочно у авију а неби ништа одговорно на три за особ питања: који си то ноћас у авији и што радиш ноћас ту? — што би сте промислили? Ја мислим ништа друго, него да је дошао за то да краде а при крађи да погине или да убаје. Сив ми се од давна њавољу обештао — алијели му с душом! и давно се рекло: ко с њавољу тивне сада, о глави се лове. Кад у страху меташ из пушке којејка не виош, а како ли Станкова сина, него мећеда гдје се је узгукно у олице те га убих, и Станко га сугридан изнесе врата из авије без да ми је кожу вратио.

Чудо се људи и једни другогга глато, пак ће Никола рећи:

Кмет. Ма шта збориш, Никола! јеси ли при-

те. — Ове двије одлуке довољне су да осједоче ико Николе Радичевића, и да га претстане поточница као угледан пријер, достојан похвале и подражавања.

Колико је покојник ради његових врлина био љубљен од својих суграђана — Которана — и како су они високо цијенили његове заслуге, свијдочи сјајан спровод, у коме учествоваше све државне, војне и грађанске власти, и безбројна множина народа једне и друге вјере, осјећајући се сваки обесели указати последњу почаст незаборављеном покојнику и таве дадоше спроводу вавредну сјајност.

Тужној одашци, сродницима и пријатељима покојника, којима се одашнала тешка жалост за гадним губитком, сјајним спроводом, осјећају се дужни изразити јавно своју захвалност, поменутих власти и свима очима који при спроводу учествоваше. — Особита захвалност изјављује се пак господи Тому Липовићу и Дамјатрију Огњеновићу, коју се највише трудеше за уредити и уљештати сјајни спровод.

Закуљујући ову тужну вјест тронутим срцем велико „вјечнага памјат“ незаборављеном покојнику!

Пријатељи покојника.

РИСАН, 1. Јулија. — Свечаност која се обично вод нас сваке године због црвеног сјаја у љесом и поноситом козу српском, с духом чистог значаја народног светкује и обавља, обављена је ове године свечаније и веселије него никад од ово 152 године, као рока залуштене и погажене православног бонокоторске епархије. Ево, како је и зашто свечаност свечаније и радосније обављена:

Наш сваке похвале достојни епископ Петроновић жељели као родољубиви владика не само у катедралној цркви времено и безвремено обављене катедре његовој синове посјеђивати, учити и поздрављати; него и цијело словенско стадо своје без андаскренија поодити и цијеловати, присије у очи Петрованине 28. Јулија са својим козасторјанима протам Јовановићем и Рудовићем у Рисан, а то, прилику као посвећени епископ наш, да чинодјеством својим свечаност увељача. —

Њега на обали морској под Рисном вриједни пателик рисански А. Геловић са присједником Гатовићем и многобројним одашњим синовику дочака, поздравил и арини, молећи, да се удостоји кроз врата доворак за његов срећни долазак окљена и урешена проћи, нагоштиниши му: да су и рисанска срца радосну преисауњена, што и о-

себи? ми те питамо зашто уби човека, а ти нам о мећеду и о који причаш!

Никола. Питајте Станка неки вам он прича, ако се не стиди свога образа.

Кмет. Шта ћемо питати Станка? Он је све казано, а све једна ријеч веже, т. ј. да си му убво сина пред кућом о Неколудие; него казуј зашто га чби? Нама не требују куке на завуке ни луде и хораве некако мудролаје, него казуј што ишаш; нијесмо дошли ни на крство ике ни на саубу да ипрујемо и да развукјемо, него да вис хирисмо.

Никола. Кад је тако, а оно стид под ноге а бруку нашу долаћу на ноге! Ево како је било: Станков покојни сив Милутић, као жив, Бог да прости! бијаше обезобразно нико некако владиња у нашој кнежини. Ниција дјевојка ни свијаше од нека поћи на воду, али у дрва, али у пазвр ила у поље без дружини, и ја мислим да нема у наше село дјевојке да се покојног Милутића брци с њезиним солучима нијесу понијешали хтијући да сваку ни силу пољуби, и од његога погледука бијаше нам дошло да сваки своју за узвицу или под кауч држи. Отиц му ништа немогамо — али не хшаше, то он зна — те се ми сви селани скупил један дан сив пред црквом и договори се да га из села ироженемо као губаву овиу из торине, али се Станко змолзи и рече: Непојте, браћо, тако вам неба и земље! оженити ћу га да не махната, па за његову несрећу слага. Пошто му сив Милутић виђе да су му селани душмани и да му у главу пријете ако се и једне дјевојке додирне, окрену на азу срећу његову да по стегу краде туђе браво, јављав, чмоче, кокоши и т. д., и једи га знали! — како су га и знали — доба-ви од њекуда једну кожу од мећеда у којој би се сваку цоћ обуковно и селане страшило да јасније украде и неба ли чијој дјевојки образ оште-

мет послје togivo vremena vide među sobom svo- ga pravoslavnog vladiku. Pošto je odjezdblanski vladika sa petlje usrdnje zavladao sivoznom predusretu, počеше prizvati zvona sa vučicom pravnija veselo se razlijetati i sa svjetla sa žiljama jerarha u crkvi Petro-Pavlovoj isprav- ni, pred kojom vjestañi paroh Perlañi sa obadva učitelja vjestañe škole i dječicom stajše, če- stajući sa plamenitoj urešenosti neboj i svakor- stinij cinijeñem udešivani vratima crkvenij svo- ga žilog arhiepiskopa, koja isti paroh sa kratkom i jezgrovitom besjedom čestitajući mu dobrodošlicu, na kojoj se iz mnozine gđa orlo žilivo, dočeka i pozdravi. — Pri ulasku u crkvu, pošto su učitelja sa dječicom najkrasnije tro- nar hraba odvojali, zalocne se večerjo služba, vri kojoj i sam vladika činodjejtvovalo saborno sa obada prota, vjestañi parohom i žakonom.

Sutra dan na savi praznik odslužno je ta- kođe čestiti vladika sa četiri svjeshćenika i žakonom božestvenu liturgiju na najkrasnijem načinu, i istog prigodom prisutnoj narodu, koji se na gonimo iz sviju gotovo vraga Boke stekao biojše, žilivju i poučitelju besjedu izreka, koja je tako žaki utisak na slušaocje učinila; da su se isti pokrj žake vrućine za blizko primajuće k oglasenju propovjedniku, u tolikom žiluju rado kupali, radi boljeg svažena uzornih izražja i čistih nauka njegove propovjedi. — I budući da se obično po svršetku svete liturgije na imenid ovog sv. hraba svake godine kroz cijelu varoš litija obnaša, kojoj narodna garda pod vladikañim vjestañim upraviteljem načelnikom A. Helodijem sastavljena iz Rjanišana, Križovnjana, Ledjančana i ostalih susjednih seljana osobitu i ozbilju prijetnost izražje, to u prikos neo- pisanom žaru žetvom najvjeñi trudoljubivi vlad- ika, da he i on ne samo u litiji sve- čano učestvovati, nego i to: da he tek onda mirni i zadovoljni odmor potražiti i žilja, po- što za svršetkom litijom u koledžiju nad grobom nezvornoga Žubatoviña i druga crkve i otadžbi- ne svoje žubitelja i dobrotvora, — dostojni i sveti slovom učini! — i zavsta divota i suze radosti niz lice naroda potekome žad žilješe svoja vladiku prednatići cijeloj vratija nad grobovima vjehovih prađelova, žedova i otadža, da vjehovih svrtinik ostatañija svažaj u episkopskoj okruzi odnoji vjestañija pamt! — He treba za- borati ni to, da je nish vladika kome je prosje- ža Narodna vjestañija imamet uvijek bila, ostavši u sutri dan među nama, držao tutorsku sjednicu i od svojih predsjedniñstvom i obično vjestañu o- slovnu žiljuku i žilovjaku školu i u istnija ispi- e iz hrišćanske nauke držao. —

tno. Ko god ta je noću sretao ili pred kućom gledao gdje čas ide na noge a čas četveronozke, uplašni se savjet i do pozvane dođe. Neñki govara- hu, da se poznajo vučoljak; drugi: nije nego teñac; treći: nije nego vjetrogoña, a žiloga, da je nekakva žilovla prikaza; te mi što žemo, kako li žemo? Skupi se sve selo u crkvu, te poñ nazirjuje udari u žilobna pa u kasetina de- niñja a savi narod u „amni“, i najvotlje žiljreži vodiću s kojom svaki domajni poštrijna svoju ku- Ńu; ali sve zaludu, jer se ovo strahljivo gledaše noću, a jednako po selu, a mene najčestho kra- žaše. A što je najčudesnije, gospodo žilja! što se i savi psi od žega bijahu uplašili, i kad ga opazi, rep pada se pa bježi. Srećom, upita me jedan stari komarđar u Dubrovniku, kad mu se pokazah: imah li — reče mi — psi, i kako gi vabih? Rekoñ mu da imah dva, jednoga vabih „želove“ a drugoga „grivove“; a on mi reče: podkniñi jednako rep a drugome žilju, pa im pre- đehi imena „kuarove“ i „kusove“, na he ti on- da svaiko žilovsko strahljivo i na žilovle naštaše npraviti kao dva vuca. Ja tako uradoh . . .

Žmet. Daj koji od vas da ukreñeno, jer ka- ko je oni započeo, čini mi se da do žurženavde nehe svršiti. (Zalajšice žude svi, a Nikola re- kome da kazuje dalje).

Nikola. Pa što vam kazivah? O krtivole žilju sa. Nikola — da mi je za slavu i žilost! — po večeri sjedi zalajšice nokoiko vatre, obre- dano se po jednom žilnom te dva i dva počele sa žil glasom povjedañi:

Što se ovo žiljuko piñe vjino?
Piñe ovo vjino ukradeno,
No za zdrave vare kupovano;
Niti ga je kosa bara dala,
No žilvacka kuca i motika . . .

Pa: sveta ovoga žilko je uñiñeti, koliko iz- šta dječicom episkopu svetinja narodna na sruju leži; te neka slobodno bude kazati: dostojati je ovaj vladika svoja visokog poziva, koja tvori i učti, i priñjerom staju svoje kao naš Petro- pavlovi predhod! i slava mu!

Praznikom cijele svečanosti imah smo i vojničku glasu u Kotoru, koja je na Petrovdan rano pred kućom kasetina Petra Helodija. He je nish imah gost odjezduño bio, svirala; a tako i u vrijeñe obnañava litije kroz varoš i na žilju po podne pošto joj je žilno oko srisco u naj- žiljem odjezlu risanom predhodilo, razvesela- valo je obnañivo. — Iste noći imah smo i dosta žilnih ogñeva, sa žilvotnom kojom dokop- čila se ona prekrasna godišnja svečanost na neo- pisanu utjehu savi prisutnih; posle koje ču- žaše se pod samu noć pušala pušaka, a to se obično na razilasku sa žiljusbodne svetkovine, do- zilajuñi jedan drugoga sa ostalom braćom poz- drilajuñi nash vjestañi starija a žiljad krtivo- plinika i ledjenika. —

HERCEG-NOVI, 5. Juñ. — Nañ narod na ovajem krajevnia slušao je oñava za srisco na- rodno pozorište, ali nije imah sreće da ga prije vidi do ovajeh dana.

Imah nekoliko doba da je došlo u Boku g. F. Ilčin sa svojom pozorišnom družicom, te pošto je lavo nekoliko predstava u Kotoru, na potpuno zadovolstvo slušalaca, licem na svetog Jovana stigao je oñve među njima i do danas dao veñ 6 predstava.

U opšte sve su predstave izvrtivo izgra- ñe, no je slušaocje najvjeñi žilvija „Poturica“ i „Krnja Osveta“.

Glavci su svi dobro izrežbani, ali se i- pak među njima odlikuje goñeñjem Mileva An- drijeviñ, g. upravitelja F. Ilčin, Mirkoviñ, Ćorbeviñ, koji sa svojom vjestañicom općaraju slušaocje.

Ko zna šta je to narodno pozorište i od kakve je koristi ao svijest narodnu, taj he pu- niñem čuštatom blagodarnosti zahvaliti g. F. Il- činiću i njegovoju družicu, koja ne požaluje tru- da i troška kod vas dobi, te nam uz prijatnu žiljuku žilbuditi čuštatom narodnem osježna. Ži- to budu oñve javna zahvalnost g. Ilčinu i ne- govoju cijeloju družicu na pokazanoju bratjoju žil- bavi, a da nije bilo ove oskudne godine, stajno bi se oñavniañi narod žilno bođe ođalžo posje- Ńavañem predstava. Taño za ovaj žilut nemozemo drugo, nego vruće preporučiti nashoj braći po Dalacijni da ne požale troški, nego da bar

dok na jedan mah psi zalajše i npravnuše, a ja nashim žilvackah: Da nu neka te žilko presvintite! Svaiko umuku, niko ni u nos. Te ja prihvatih sa ču- ka pušku dugacku, a drugu žilju za pas, i potezi na kutva vrata a za žilno nekolicinica o- ružana. Mjesec kao dan. Vidim vrata od vavije zatvarena a međa da žeta između ovaca. Žil- vackah u dva puta: ko si to vavije u vaviji? a on ni riječni. Uplavnih se i savi žil se kosa na- žeki a kapa na glavni podiže, jer prvi put vñeh ono što žilovo selo bijah uplavniho. Slušaño savi kad poñ izgoni nečastivoga i vavio ga žil- vavie da vñiže iz krtivene duše, te i ja počeh: Odstupi od moje kuće, nečastiva duše! i bježi, boži prokletvavie, u dubinske dubine, u vñisni- ske vavine, u nedonitne planine, u žilvotne dođine, gdje se božje žilno ne čuje, gdje kokot ne poje, gdje se žilovno ne krti, a četvero- nozko ne bñti. A on ništa; te ja počih žil- vaviti neboj i žilvom i najstranijim žilvavica, a on se poje na noge, pa put mene vavio rukama kao da me k sebi zove. Ukre u meni kri a prevrnu mi mozak, te ja ni sam vavio kao už puškoj a on se prevavio među ovce. Pobjegosmo savi u kuću od straha, a u žiluro pofošao da vavio, vavio i- vavio šta! Stavkoñ savi Mladutiñ leži žilvav u međovoj kosi. Što žemo sad, braño? žilvackah; a žilvavie žilni: nek ovaño leži dokle se sve selo okupi, neka vavie, da ne reku da smo ga od žil- vaviluka ubili. Savi se žilvav obveseli a savi Stan- koñ žilvavica, odnese ga su tri svoja robañka i u- kopa, a ja poñ, ni knez, ni neko drugi vavieše ga do groba vavratiti kao ostaloja vñca. — Ako, gospodo! ne bude sve ovaño žilvo, svo me oñve među vavio, vavio sabla a moja glavica, a sve moje suho i svirovo neka seljana vñiju i poñiju.

Žmet. Što odgovarati ti, Stanke, na ovo Nikolino vñviti?

svaiko poneñe žilvav pozove ovo srisco pozori- šte da žade po nekolicino predstava, a vavjereni smo da bi žilvavio sve slušaocje bez razilke vñere.

Joñ he se oñve g. Ilčin sa družicom za- držati do 14/26. tek. i pa he poñ u Makarsku a oñavie dalje po gornjoj Dalacijni, dok žilvo ne zaladi da žilvav predstave žilvaviti u dubrovackom pozorištu, gdje je veñ pozvan i obeñan. Za to bi dobro bilo, ako koje žilvav žilvav da dođe ova vñvotna pozorišna družica, da na vrijeñe pozove g. Ilčinu, kako nebi morao žilvaviti u pu- tovañju.

ČETIÑE, 7. Juñ. — B. Sv. nish žilvav dao je u prošlu srijedu svažaj objed u čast g. Stur- ci, diplomatskom agentu ruñvickom, na kojem su učestvovali savi g. g. senati i žilvav druga odlična žilvav. Zdravice izgovorene na ovaño objed oñ- vavie su se žilvavijañija vavioju Ruñvici i Črno Gore i svjestañijem vavioju.

Za cijelo vrijeñe objeda svirala je vojnička žilvavica pred dvorom.

G. Sturca oñvavio je u prošlu četvrtak.

NOVOSTI

ĐEMACKA. — U istočnoju Prusiji buñvno je seljacki ustajak. Vojska je morala posredovati i zatvorila je od sad 105 osoba, nish i ravn- iñijeh. I žilvav su učestvovali u ustajku. Čar Vavieñ oñvavio je u Inč, gdje je 2. o. m. pris- vavio i s čarom austrijskiñem se sastao.

Iz Kisningena telegramu, da je jedan žilvav seljak pućio na Bizmarka i ravnio ga u desnu ru- ku, ali ne žilvav. Seljak je uñvavien, ali međe da oñ sukrivie. Međuñijem je još uñvavien i jedan poñ.

SPI. VOJVODINA. — Sañbor je otvoren žil- vavito u subotu u među. Krajevnom komisar žil- vavie čilvavie naroda, i- vavie se od prošloga sañbora žil- vavie, zbog čega je isti i raspušten bio. Iz- vavie su da he se pristupiti izboru te da he Stojkoviñ biti izboran za patrijarha.

TURSKA. — Rañid pasha, bivnia ministar spoñvavieñih poslova, postavien je za poslanika u Beču. — Čuje se, da he i sadnia vavieñ vavieñ skorija biti vavieñien. — U činovniñstvu i voj- sci vavieñavio je vavieñ nezadovolstvo, jer ni se veñ vavieñ vavieñiñie žilvavie žilvavie. Vavieñ žilvavieñie vavieñavio je vavieñ vavieñ.

Stanko. Pa bñh neka je i bilo žilvavio kao što koj krtivak kazuje, oñet mi je on glavoduznik, i ja od žega žilvavie sivoñvavio krt. Nish suda, nish globe i nish drugoga načina, da se jedan obñvavie ukroti; ali ubiti, i ono što Bog stvori da dušman rastvoro, žilvavie je Bogu i ljudima. — Pošto vavieñavie vavieñavie na dvor, doživie poñ, kneza i 12 stariñca seoskih, i savi se žil- vavieñe, da je sve onako žilvavio kao što je Nikola dokazao; oñavio doñri žilvavie, poslañe drugog razgañ- vavie, vavieñavie saviñvavie

Prisudu.

Slava Gospodu Bogu uvijek, a po tome neka se zna za glavu vavieñu koju tražie Stanke Mladutiñ od Nikole Danđubiña, saslušavieñi vavieñavie pravdañe sve potanko, i po čestima razabravio, da je Stanke savi Mladutiñ bio okrenuo da žilvavie obraz tuñim djevoñicima, pa posle vavieñavie tra- goñ okrenuo te tuđu žilvavie obñvavie; kućjuñ se u međovoj kosi. U kojoj vavieñi od puške Niko- line, ne kao krtivene čelavde, nego žilvavio žilvavie saviñvavie; razabravio, da ga je Nikola ne- sako kao žilvavie svoje kuće vavieñ, nego od stra- ha i vñvavie svoje glavice; sudiño, da pokojni Mladu- tiñ što je tražio to je i našao, i za to da ga je Nikola dobro ubio, i da za njegovu glavu nish vavieñavie ni prebivieñe vavieñ; a u prvi međuñie su- diño, da se nish okupiti sve selo žilvavieñi i žilvavieñi, malo i vavieñi, pa po leturñiji nish poñu na grob poñ. Mladutiñ, poñ neka mi okadi grob, i u tri puta neka na glas reče: Bog da te Mladutiñe, prosti! a savi narod neka u savi tri puta vavieñ „Ajka“

(„Pravo“).

СРБИЈА. — За врјеме одсуства министра својих послова, Маринковића, заступаће га министар просвете, Ф. Христић. Кнез Милан одлучио је из Штута у Француску у бању. Одатле ће пред јесен у Берлин.

ИСПРАВКЕ.

У подлиску пошљедњег броја треба да стоји:
 На 2.гој страни у 1.ом ступцу 9.ом реду **радо** вјесто право.
 На 2.гој страни у 1.ом ступцу 10.ом реду **оварему** вјесто обдарему.
 На 2.гој страни у 1.ом ступцу 22.ом реду **дуга** вјесто брета.
 На 2.гој страни у 1.ом ступцу 27.ом реду **Паршке** вјесто Паришке.
 На 2.гој страни у 2.ом ступцу 4.ом реду **Пародиом** вјесто Пародини.
 На 2.гој страни у 2.ом ступцу 8.ом реду **Plum deformitate** вјесто *figlium deformitatem*.
 На 3.гој страни у 2.ом ступцу 17.ом реду **и укусу** вјесто кусу.

РАЗЛИЧНОСТИ.

(Празноверја). Из Иноцкога добио смо овај допис који овдје саопштавамо: „Читајући у вашем племенитом листу бр. 10. у подлиску овиј чланака „Народна празноверја“ што је некада прост народ о вјештинама мислио и вјеровно, ево се издани да вам и ја о томе штогао доставим, то јест јавим што се је за које доби овдје у вишој Делмацији, не далеко од којег вјеста, у селу Завојаница, близу варошице Вргорца збило, и то доста чини ми се у години 1817.

У истој селу између осталих старих жена, биле су извикане и од народа за вјештице потворене двије бабе. — Трећом се некако тер је зар исте године у селу и доста дјече поврла. — Но пошто укриве и једни син сеоскога капетана, то се није могло више баба вјештице даћи безобразлук ни безаконје трини. — У селу је био варош ертар и доста у ово врјеме доста изобразен човек, па се трећи још и царски чиновник сердар, у ово врјеме једина власт у малим варошицама и селима који је и станао у Вргорцу. — Обојица прева су умри из учтивости љу мена прећутати. — Али је стана истина, да са њиховим одобрењем и свизволењем, људи и разјарена свјетина скупају једно старце, на сред села назоже ватру велику, и кување бабе, праве здраве, ни криво ни дужно спале! Царски чиновник г. сердар због истога неједна био је и више вршена у тајници у Сплету, а по томе је и службо лишан, а поп ертар побјеже у Турску, гдје га после много година на турској служби и сврт затече.

Но пошто сви при вјештинама, хоћу да вам нешто још саопштим, што се је једноч и мени сакоже трећом.

Служећи од г. 1845 до 1851 као парох врличку парохију, под коју спада и преко границе турске сеоце Укишта, које је под планином, исто будући доста удаљено од осталијех турских се-

ла која су у горњу страну планине, тако и оно нишких окодо петнајест, па исто толико и римских вјештица, служе пароци из Врлике. Ово је ондје народа, као на страни од свега свијета, тако дјавије и неизобразено, да му је мало ривнога. Међу њима пак у женито и удјо не имаде ни једне разлике, и без и једнога противорјечија и мушки се жене, и женске се онег удјо, све једнако без и једне разлике и вјероспоједи, која за кога прије може. Исповједијући дакле једног уз частни пост у истој селу, ево дође предаме једна не врло стара жена, Вида кој је име. Била је ривкиња па се удала за нашега. И док започе исповјед рече ми три пута: ја сам оче Вида пука пучица вјештица; ја сам оче Вида пука пучица вјештица. И доста истину говорим. Ја сам још од ране које младости баш од нарави био свијет тијем лудорјача противан и свешер сам се ругао онима који би се од тога плашили, а много више као свештеник. — И пошто ја то зух од које исповједице Вида, доста као нека језа прође кроз мене, и сам себи рекох: ето сада твојега невјерованја! Приберем се малко и онда којој исповједици рекох: да седе који драга, пошто те је Господ Бог надахнуо са својом милости да се свјешер, покљеш, и саму себе да си вјештица очитијеш, сада ми искази све редом што си починила, како, с киме и колика пута и годобно. А сирота ми показица Вида, гледајући ми чисто у очи одговори: Оче мој, грешне ми које душе не знам ни зашто; но будући да ми сви у селу говоре да сам вјештица, а ја се кувем да нијесам, као што и нијесам, али ми они неће да вјерују; и најпосле су ми рекли: еј ми добро, а ти кад говориш да нијесам, а ти се очитиј на исповједи, па ево се ја очитијем и правдоно Богу и вама исповједи, да може бити да и јесам, али грешне ми које душе, ни зашто ја доста незнам — Молим вас г. уреднице, да се удостојење ове редке у вашему доста цијеленоже листу печатати, за да читатељи виде како ове од празноверја ствари код простота народа стоје.

(Несреће на мору.) Сад је у јавност доспјело службено извјешће о несрећи, што је снашла брод „Нил“. Потопило се је 67 Јеврејана и 46 Кнеза. Брод „Манку“ потопило се је такођер каквих 190 њих изван Пангаскоја. На меку било је 60 особа, а избавио се је само кветан са два морнара.

†

Са тужним срцем јављам, да је мој супруг, **Никола Радичевић**, 30. Јулија преселио се у вјечност.

Тојлу захвалност изјављујем свима, који су имали љубав, при спроводу, њему последњу почаст а мени благу утјеху ukazати.

У име родбине

Котор, 2. Јулија 1874.

Удова

Гарофула Радичевић.

О Г Л А С И.

Дне 3/15. г. м. долази у Котор познати „зубни лекар“ г. дор Бивовић. Он је потпуно савршен у овојем мушкој занату. Баваће се у оно вјесто сако жало дана. Ако га даско ко год од поштоване публике требује, нех му се ни врјеме пријати. Било за извадити труде и покварене зубе без да се осјети бол; било за прочистити исте и поцунити мушљине са златом; било за поставити један или више па и потпуне нове зубове, по америкашкој сугасту; у најздасем лажич болест и несавршеност уста, и јачица за сваки негов рад. —

КОШУЉЕ МУШКЕ. Прва глатка порубчица, порубчица изшарана као пукети, листићи, дрворези, шуљике, (саго) и везена са малом и много веза, и најбољи парижки специјалитет за отмена свијет, густ и крој женјалан. (Дебљину од голог врата моли). Од шпртинга најдасемг јакне код платно 1—25, 1—50, 1—75, 2, 2—50, 3 + Модне и везене 3, 3—50, 4 +. Шарене кретон и Ожсорт 2, 2—50, 3, 3—50 +. Од фина и постојама холанд. платна 1—50, 1—75, 2, 2—50, 3 +. Од фина и постојама ружбург. пл. 3, 3—50, 4, 4—50, 5, 6 +. Везене паршке 7, 8, 9, 10 +. Ружбург. глате нежачке и мајорске 1—25, 1—50, 1—75, 2, 2—50 +.

ЖЕНСКЕ КОШУЉЕ. Од шпртинг платна модне и везене 1, 1—26, 1—75, 2, 2—50, 3, 3—50, 4, 4—50 +. Од фина и постојама хол. платна. Модне 1—50, 1—75, 2, 2—25, 2—50, 2—75, 3 +. Богато везене 3, 3—50, 4, 4—50, 5, 6 +. Од фина руком ткања ружбург. платна модне 2—50, 3, 3—50, 4, везене 5, 6 +. са моднај уметница и парижки везон 7, 8, 9, 10, 11, 12. +. Спаљачице са дугачким ружавица 2, 2—50, 3, 3—50, 4 +. Везене 5, 6 +. Корзети релице са уметница и везон 1—50, 1—75, 2, 2—50, 3, 3—50, 4, 5, 6 +. Фризир огртач 1—50, 2, 2—50, 3, 3—50, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10 +. Гачице са уметница и везон 1—25, 1—50, 1—75, 2, 2—50, 3 +. Кошуље за мушку и женску дјешаврене, шпртинг и платнене 1, 1—25, 1—50, 1—75, 2, 2—50 +. Гачице 1, 1—25, 1—50 +.

За триезу чаршав, кочични дажњик најтежи 2, 3, 4, 5, 6 рива дужине 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 30, 31, 32, 33, 34, 35, 36, 37, 38, 39, 40, 41, 42, 43, 44, 45, 46, 47, 48, 49, 50, 51, 52, 53, 54, 55, 56, 57, 58, 59, 60, 61, 62, 63, 64, 65, 66, 67, 68, 69, 70, 71, 72, 73, 74, 75, 76, 77, 78, 79, 80, 81, 82, 83, 84, 85, 86, 87, 88, 89, 90, 91, 92, 93, 94, 95, 96, 97, 98, 99, 100, 101, 102, 103, 104, 105, 106, 107, 108, 109, 110, 111, 112, 113, 114, 115, 116, 117, 118, 119, 120, 121, 122, 123, 124, 125, 126, 127, 128, 129, 130, 131, 132, 133, 134, 135, 136, 137, 138, 139, 140, 141, 142, 143, 144, 145, 146, 147, 148, 149, 150, 151, 152, 153, 154, 155, 156, 157, 158, 159, 160, 161, 162, 163, 164, 165, 166, 167, 168, 169, 170, 171, 172, 173, 174, 175, 176, 177, 178, 179, 180, 181, 182, 183, 184, 185, 186, 187, 188, 189, 190, 191, 192, 193, 194, 195, 196, 197, 198, 199, 200, 201, 202, 203, 204, 205, 206, 207, 208, 209, 210, 211, 212, 213, 214, 215, 216, 217, 218, 219, 220, 221, 222, 223, 224, 225, 226, 227, 228, 229, 230, 231, 232, 233, 234, 235, 236, 237, 238, 239, 240, 241, 242, 243, 244, 245, 246, 247, 248, 249, 250, 251, 252, 253, 254, 255, 256, 257, 258, 259, 260, 261, 262, 263, 264, 265, 266, 267, 268, 269, 270, 271, 272, 273, 274, 275, 276, 277, 278, 279, 280, 281, 282, 283, 284, 285, 286, 287, 288, 289, 290, 291, 292, 293, 294, 295, 296, 297, 298, 299, 300, 301, 302, 303, 304, 305, 306, 307, 308, 309, 310, 311, 312, 313, 314, 315, 316, 317, 318, 319, 320, 321, 322, 323, 324, 325, 326, 327, 328, 329, 330, 331, 332, 333, 334, 335, 336, 337, 338, 339, 340, 341, 342, 343, 344, 345, 346, 347, 348, 349, 350, 351, 352, 353, 354, 355, 356, 357, 358, 359, 360, 361, 362, 363, 364, 365, 366, 367, 368, 369, 370, 371, 372, 373, 374, 375, 376, 377, 378, 379, 380, 381, 382, 383, 384, 385, 386, 387, 388, 389, 390, 391, 392, 393, 394, 395, 396, 397, 398, 399, 400, 401, 402, 403, 404, 405, 406, 407, 408, 409, 410, 411, 412, 413, 414, 415, 416, 417, 418, 419, 420, 421, 422, 423, 424, 425, 426, 427, 428, 429, 430, 431, 432, 433, 434, 435, 436, 437, 438, 439, 440, 441, 442, 443, 444, 445, 446, 447, 448, 449, 450, 451, 452, 453, 454, 455, 456, 457, 458, 459, 460, 461, 462, 463, 464, 465, 466, 467, 468, 469, 470, 471, 472, 473, 474, 475, 476, 477, 478, 479, 480, 481, 482, 483, 484, 485, 486, 487, 488, 489, 490, 491, 492, 493, 494, 495, 496, 497, 498, 499, 500, 501, 502, 503, 504, 505, 506, 507, 508, 509, 510, 511, 512, 513, 514, 515, 516, 517, 518, 519, 520, 521, 522, 523, 524, 525, 526, 527, 528, 529, 530, 531, 532, 533, 534, 535, 536, 537, 538, 539, 540, 541, 542, 543, 544, 545, 546, 547, 548, 549, 550, 551, 552, 553, 554, 555, 556, 557, 558, 559, 560, 561, 562, 563, 564, 565, 566, 567, 568, 569, 570, 571, 572, 573, 574, 575, 576, 577, 578, 579, 580, 581, 582, 583, 584, 585, 586, 587, 588, 589, 590, 591, 592, 593, 594, 595, 596, 597, 598, 599, 600, 601, 602, 603, 604, 605, 606, 607, 608, 609, 610, 611, 612, 613, 614, 615, 616, 617, 618, 619, 620, 621, 622, 623, 624, 625, 626, 627, 628, 629, 630, 631, 632, 633, 634, 635, 636, 637, 638, 639, 640, 641, 642, 643, 644, 645, 646, 647, 648, 649, 650, 651, 652, 653, 654, 655, 656, 657, 658, 659, 660, 661, 662, 663, 664, 665, 666, 667, 668, 669, 670, 671, 672, 673, 674, 675, 676, 677, 678, 679, 680, 681, 682, 683, 684, 685, 686, 687, 688, 689, 690, 691, 692, 693, 694, 695, 696, 697, 698, 699, 700, 701, 702, 703, 704, 705, 706, 707, 708, 709, 710, 711, 712, 713, 714, 715, 716, 717, 718, 719, 720, 721, 722, 723, 724, 725, 726, 727, 728, 729, 730, 731, 732, 733, 734, 735, 736, 737, 738, 739, 740, 741, 742, 743, 744, 745, 746, 747, 748, 749, 750, 751, 752, 753, 754, 755, 756, 757, 758, 759, 760, 761, 762, 763, 764, 765, 766, 767, 768, 769, 770, 771, 772, 773, 774, 775, 776, 777, 778, 779, 780, 781, 782, 783, 784, 785, 786, 787, 788, 789, 790, 791, 792, 793, 794, 795, 796, 797, 798, 799, 800, 801, 802, 803, 804, 805, 806, 807, 808, 809, 810, 811, 812, 813, 814, 815, 816, 817, 818, 819, 820, 821, 822, 823, 824, 825, 826, 827, 828, 829, 830, 831, 832, 833, 834, 835, 836, 837, 838, 839, 840, 841, 842, 843, 844, 845, 846, 847, 848, 849, 850, 851, 852, 853, 854, 855, 856, 857, 858, 859, 860, 861, 862, 863, 864, 865, 866, 867, 868, 869, 870, 871, 872, 873, 874, 875, 876, 877, 878, 879, 880, 881, 882, 883, 884, 885, 886, 887, 888, 889, 890, 891, 892, 893, 894, 895, 896, 897, 898, 899, 900, 901, 902, 903, 904, 905, 906, 907, 908, 909, 910, 911, 912, 913, 914, 915, 916, 917, 918, 919, 920, 921, 922, 923, 924, 925, 926, 927, 928, 929, 930, 931, 932, 933, 934, 935, 936, 937, 938, 939, 940, 941, 942, 943, 944, 945, 946, 947, 948, 949, 950, 951, 952, 953, 954, 955, 956, 957, 958, 959, 960, 961, 962, 963, 964, 965, 966, 967, 968, 969, 970, 971, 972, 973, 974, 975, 976, 977, 978, 979, 980, 981, 982, 983, 984, 985, 986, 987, 988, 989, 990, 991, 992, 993, 994, 995, 996, 997, 998, 999, 1000.

Јастук од шпртинг платна клоат 1, 1—25, 1—50 +. Шпангован 2, 2—50 +. Везен 2—30, 3, 3—50 +. Од најбољег ружбург. платна клоат 1—50, 2, 2—50, 3 +. Шпангован 2—50, 3, 3—50, 4 +. Везен 2—50, 3, 3—50, 4, 5, 6, 7 +. Јоргански чаршав кошта толико колдико три јастука. Гарнитуре са парижким куст везон (изложба) двије јорганске кале и шест јастука на све четири стране везени 125, 150, 175, 200, 250, 300 +.

Прса за мушке и женске кошуље шивене и везене од 50 нов до 2 +. Паришки везене 2, 2—50, 3, 4, 5 +. Шпринте и уметни везени (Zugehör) за кошуље, сукње, реке, јастуке од 10 нов до 2 +. рив. Купци могу својих материја периво руком и машинном код мене дати шити, по најновијим парижким моделима.

Еспан шављег per Nachnahme удучно, поштено, по највјештинјој фабричној цијени, и не пасујуће натраг причам.
 Адреса: ALEXANDER STANISCHITS а befugt Wash-waren-Fabrikant, Luget Nr.о 1. WIEN.

ХАМБУРШКО-АМЕРИКАНСКО

ПАРАБРОДСКО ДРУШТВО НА АКЦИЈЕ ЗА ДИРЕКТНИ ПРЕВОЗ ПУТНИКА И РОБЕ ИЗМЕЂУ ХАМБУРГА И ЊУ-ЈОРКА.

ПОЛАЗИ СЕ:

Из Хамоније 1. Јула. | Из Тирингије 15. Јула. | Из Помераније 29. Јула.
 „ Фризје 8. Јула. | „ Вестфалске 22. Јула. | „ Холштајна 5. Августа

ЦИЈЕНЕ ЗА ПОДВОЗ:

I. вјесто 165, II. 100, III. вјесто 45 нем. талијер.

Ближа извјешња за путнике и робу објављивава агент Друштвена

Аугуст Болтен, наследник Вилх. Милер.

33/34 Адмиралтеска улица у

Хамбургу.

За ЦРНУ ГОРУ поставила смо јавну агенцију на Цетину